

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz
Sędziowie:	SSO Cezary Olszewski (spr.) SSO Joanna Walczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) Z. C. z siedzibą w L.

przeciwko A. Ż. i D. J.-Ż.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki (...) Z. C. z siedzibą w L.

od wyroku Sądu Rejonowego w Elku

z dnia 18 lutego 2015r., sygn. akt I C 1248/14

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) zasądza solidarnie od pozwanych A. Ż. i D. J. -Ż. na rzecz powoda (...). Z. C. siedzibą w L. kwotę 21.469,58 zł (dwadzieścia jeden tysięcy czterysta sześćdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 11 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty;

2) zasądza solidarnie od pozwanych A. Ż. i D. J. -Ż. na rzecz powoda (...) Z. C. siedzibą w L. kwotę 1.074 zł (jeden tysiąc siedemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. Zasądza solidarnie od pozwanych A. Ż. i D. J. - Ż. na rzecz powoda (...) Z. C. siedzibą w L. kwotę 2891 zł (dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt jeden złotych) tytułem kosztów procesu przed Sądem II – giej instancji, w tym kwotę 1.817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: I. Ca. 169/15

UZASADNIENIE

Powódka (...). Z. C. w L. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanych D. Ż.-J. i A. Ż. kwoty 21.469,58 zł wraz z umownymi odsetkami oraz zwrotu kosztów sądowych.

W uzasadnieniu wskazała, iż dnia 16 października 2008 r. pomiędzy powodem a pozwanym A. Ż. została zawarta pisemna umowa pożyczki nr (...), na kwotę 32.000,00 zł. Pożyczkobiorca zobowiązany był spłacić pożyczkę w 96 miesięcznych ratach do dnia 16 października 2016 r. powyższa umowa została poręczona przez D. Ż.-J.. Pozwany zaprzestał spłacania pożyczki i mimo wezwania do zapłaty nie uiścił należnej kwoty. Dnia 17 lipca 2013 r. powód wypowiedział umowę i postawił niespłacone saldo pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności. Dochodzona pozwem kwota 21.469,58 zł na dzień 11 sierpnia 2014 r. obejmuje: kwotę 18.393,77 zł - niespłacone saldo pożyczki, kwotę 367,94 zł - niespłacone odsetki umowne z okresu obowiązywania umowy, kwotę 2.707,87 zł - odsetki umowne karne za zwłokę w płatności, w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym.

Postanowieniem z dnia 1 października 2014 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał do Sądu Rejonowego w Elku.

Pozwani nie stawili się na rozprawę i nie zajęli stanowiska w sprawie.

Wyrokiem zaocznym z dnia 18 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt: I. C. 1248/14 Sąd Rejonowy w Elku oddalił powyższe powództwo, albowiem strona powodowa nie udowodniła roszczenia dochodzonego pozwem i nie załączyła do niego żadnych dowodów, w szczególności umowy pożyczki, z której miało wynikać zobowiązanie pozwanych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód (...). Z. C. w L., zarzucając Sądowi Rejonowemu:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego:

- a) art. 130 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nie wezwanie do uzupełnienia braków pozwu,
- b) art. 126 § 1 k.p.c. poprzez przesłanie pozwu pozwanym bez załączników, o których mowa w tym przepisie,
- c) art. 378 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie przez Sąd I instancji zbadania materialnej podstawy żądania pozwu,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- a) art. 6 k.c. poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie i przyjęcie, że powódka nie udowodniła roszczenia dochodzonego pozwem nie załączając do pozwu żadnych dowodów.

Wskazując na powyższe, apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem I i II instancji, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Elku celem ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje strony powodowej okazała się zasadna.

Zgodnie z art. 505³⁷ § 1 k.p.c. (w brzmieniu od dnia 7 lipca 2013 r.), po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³ § 1, art. 505³⁴ § 1 oraz art. 505³⁶ § 1 przewodniczący wzywa powoda do wykazania umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze oraz dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie, a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 oraz art. 505³⁴ § 1 dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu – w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. Usunięcie pozostałych braków formalnych pozwu następuje natomiast na zasadach ogólnych. W literaturze przyjmuje się, że

zasada pełnej kontynuacji postępowania po przekazaniu sprawy do sądu właściwości ogólnej oznacza, że pozew podlega uzupełnieniu w zakresie braków formalnych z art. 187 § 1 k.p.c. oraz art. 126 – 128 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c.

W przedmiotowej sprawie skarżący słusznie zarzucił, że Sąd Rejonowy winien wezwać go do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez złożenie odpowiedniej ilości załączników enumeratywnie przywołanych w pozwie w świetle art. 128 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. Zaniechanie tego obowiązku, zdaniem Sądu Okręgowego, skutkowało opacznym zastosowaniem art. 6 k.c. i w konsekwencji oddaleniem powództwa.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 10 grudnia 2009 r. III UK 54/09 apelacja pełna (cum beneficio novorum) polega na tym, że sąd drugiej instancji rozpatruje sprawę ponownie, czyli w sposób w zasadzie nieograniczony jeszcze raz bada sprawę rozstrzygniętą przez sąd pierwszej instancji. Ma zatem obowiązek ocenić ustalony stan faktyczny na podstawie właściwych przepisów prawa materialnego nawet wtedy, kiedy ich naruszenie (poprzez ich niezastosowanie) nie jest przedmiotem zarzutów apelacji. Tym samym postępowanie apelacyjne - choć odwoławcze - ma charakter rozpoznawczy (merytoryczny), a z punktu widzenia metodologicznego stanowi dalszy ciąg postępowania przeprowadzonego w pierwszej instancji. Przez spełnianie nieograniczonych funkcji rozpoznawczych spełnia się kontrolny cel postępowania apelacyjnego; rozpoznanie apelacji ma (powinno) doprowadzić do naprawienia wszystkich błędów sądu pierwszej instancji, ewentualnie także błędów stron.

W związku z przedstawionymi przed Sądem II instancji dowodami, Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powódki dochodzone pozwem jest uzasadnione.

Nie ulega wątpliwości, że pozwany A. Ż. dnia 16 października 2008 r. zawarł z powodową Kasą umowę pożyczki konsolidacyjnej na kwotę 32.000,00 zł, odpowiadającą konstrukcji art. 720 k.c. Powyższa umowa została poręczona przez D. Ż., która w świetle art. 881 k.c. odpowiada za długi A. Ż.. Pożyczka została rozłożona na 96 rat miesięcznych w wysokości po 545,11 zł płatnych do 16 dnia każdego miesiąca poczynając od listopada 2008 r. Brak regularnych wpłat ratalnych doprowadził pożyczkobiorcę do powstania zadłużenia, co w konsekwencji doprowadziło do wypowiedzenia mu umowy pożyczki, o czym również pozwana D. Ż. została poinformowana.

Zdaniem Sądu Okręgowego, strona powodowa w sposób niebudzący zastrzeżeń wykazała, że pozwani nie wywiązali się z zobowiązania i stan zaległości w dacie złożenia pozwu wynosił: 18.393,77 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 367,94 zł z tytułu odsetek kapitałowych i 2.707,87 zł z tytułu odsetek umownych (karnych). Do akt sprawy powódka złożyła umowę pożyczki, która określała wysokość odsetek umownych (karnych), jak też możliwość naliczania innych kosztów. Sąd Okręgowy zważył również, że strona powodowa przedłożyła rozliczenie, w którym zostały wyszczególnione wszystkie wpłaty pozwanego oraz wysokość opłat windykacyjnych, jak też sposób zarachowania wpłat na poczet zadłużenia. Sąd nie znalazł zatem podstaw do kwestionowania wysokości dochodzonego roszczenia – kwota należności głównej odpowiada kwocie wskazanej w rozliczeniu wpłat i naliczania odsetek (k. 101), a ponadto strona powodowa w sposób zgodny z postanowieniami umowy z dnia 16 października 2008 roku ustaliła wysokość należności odsetkowej oraz kosztów.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 21.469,58 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty.

Konsekwencją powyższego rozstrzygnięcia była konieczność zmiany zaskarżonego wyroku również w zakresie orzeczenia o kosztach procesu. Wobec tego, iż powództwo zostało uwzględnione w całości, o kosztach procesu należało orzec na podstawie art. 98 k.p.c., na które złożyła się opłata od pozwu w wysokości 1.074 zł.

Uwzględniając zaś wynik postępowania odwoławczego, o kosztach procesu, za instancję odwoławczą, na które złożyło się opłata sądowa od apelacji w wysokości 1.074 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1.817 zł, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490), jak w pkt II sentencji wyroku.